

הנה אנחנו מתקרבים לעולם

אריק פרנץ

בימים אלה מסתמן אחד מהמכשמים הגדולים ביותר שעבר הספורט הייצוגי הישראלי מעולם. בעבר היה המסו אצל רוב הספורטאים הבכירים שלנו, לעשות הכל כדי לשכור את המינימום האר-

לימפי. עיקר המאבק היה על כרטיסי הטיסה לאולימפיאדה, כשכמטריה אולימפית ראו משימה בלתי אפשרית כמעט, מעין חוזן אחרית הימים. כך התגוללה משיבת הספורט הישראלית בליאות מאר לימפיאדה לזו שאחריה, הרגמה שדפגנה היתה רדוקה מלהלויה. פה

הספורט הייצוגי הישראלי עובר מהפך. המינימום האולימפי כבר אינו פסגת השאיפות, וכמה ספורטאים ישראלים מסוגלים להתמודד על הבכורה בכל תחרות עולמית. הכל החל עם הקמתה של היחידה לספורט הישגי

ושם נשבר, אולי, שיא ישראל. בארבע השנים האחרונות התחיל המדפן. השיטה השתנתה, ופרי פעם וכינו לראות ספורטאים כחל לכן שהצליחו להתברג במקר מות טובים בדיורג העולמי. יותר מה, ספורטאים שהרבו לאכזב בתחרויות בינלאומיות חשובות, החלו לפרוח לפתע רווקא אותן תחרויות. מעצמות ספורט, שהיוו שמתרחש כאן משהו החלו לשלוח נבחרות וספורטאים בודדים לאי מונים עם הנבחרות הישראליות: אלופי עולם בתעמלות ושייטים בכירים הגיעו לארץ; אליפויות כרי גלאומיות נערכו בישראל. עד לפני מספר שנים זה נשמע כמו חלום.

חיוקים לשיניים הוא התחלנו לקבל כשבוע שעבר. זה החל כשיעל ארד זכתה במקום השלישי באליפות העולם בג'ודו. לאחר מכן הגיע תורה של ילנה טרויפולסקי, עולה תרישה, קלעית באוקראינה, וזכתה במקום הרש באליפות איר ופה נבחרת ג'ודו ישראלית זכתה במקום הרביעי בברצלונה, ובסוף השבוע הגיע השיא, כשעמית ענבר וזה במרליית כספי בתחרות הקדם אולימפית. בכל אלה ניתן לראות והוכחה, שכעדי צב אמנם, ובאיחור של רוד, אנתו מתקרבים לעולם. אחרי הכל, בדיורג הישגים הוא אינו מקרי. בדיורג של כל אחד מהספורטאים שחוזר ורשימה

טאים ארץ ימשיכו לעבוד כאותה מתכונת, יתווספו לרשימת הספורט טאים הישראלים בעלי הישג בני לאומי עוד מספר רב של שפות. כך מלך, צריך להוכיח כל הזמן שבמדינה ולא נמשך בדרך שנתה לנו בה הכל ייהפך לאפיודה חלפת אמור לסטוט מהדור".

ארובה של הישגים בינלאומיים כדרך בכיר. עמית ענבר ויעל ארד מסוגלים כיום להתמודד בכל תחרות עולמית על הבכורה. מלבדם ישנם עוד מספר ספורטאים מהסגל האולמפי, שלגביהם כל השתתפות בתחרות מהווה התמודדות על הבכורה - הישג חסר תקדים לספורט הישראלי.

בכדי להבין את התהליך הזה צריך צורך ללכת שמונה שנים לאחור, או היקמה היחידה לספורט הישגי, ששינתה לחלוטין את הגישה לספורט, ולמעשה הפכה אותו למרע מודרני. כל תוכניות העבודה הותוו במסגרת ברורה לזכיא את הספורטאים/ת לתוצאות שנקבעו לו מראש. במידה חלה נסיגה נבדשוו נבדיקה מיד כל המערכת מסביבו. הטעויות נמסלוו האימון צומצמו למינימום.

כל ענפי הספורט עברו לעבוד בשיטה הזאת. התחזיות לגבי הרגמה שתיצב ויעל ארד באליפות העולם, לדוגמה, היו זהות למה שאכן התרחש. הבעיה היחידה שיכלה להתעורר בקשר לאותם ספורטאים היא איך לשמור על רמת הישגים לאורך זמן, כשהמטרה היא מרלייה אולימפית. בעבר השאלה הו לא הייתה רלוונטית. המטרה היתה הישג, לא משנה היכן ומתי ייקבע.

לדברי ראש היחידה לספורט הייצוגי, איציק ברנמן, אם הספורט

ישנה סיבה נוספת המעניקים הכנסים על מורה להישגים מעל מהספורטאים את המספרים בים וצד טאים הבכירים, מיקצועני, ונפשיה לעסוק אך ורק במספר

עמית ענבר; כספי בקרמלינומפ

יעל ארד; ארד באליפות העולם